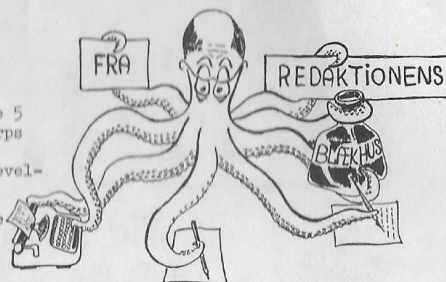

Så kan vi tage hul på en ny årgang TANDEM'er.

1980 vil uden tvivl blive præget af de 5 store lejre, som Det Danske Spejderkorps gennemfører i sommerferien. Det bliver helt sikkert en mægtig oplevelse for alle deltagere.

Her i Tandem vil vi fortsætte på samme måde som i 1979 - med idéer til både patruljemøder og -ture.

I dette og kommende numre vil vi bringe et par sider med praktisk søspejd, der ligesom næsten alle andre emner i dette nummer er idéer til forberedelse af sommerens aktiviteter.

Spejderhilsen fra redaktionen.

INDHOLD

Side 2	Mål og vægt	Side 8	Søspejd - lav en drivpose
- 3	Bismervægt	- 10	Fuglekasser
- 4	Førstehjælp	- 12	Udenlandske spejdere på besøg
- 4	Skæftning af spade	- 13	TANDEM 1979 (oversigt)
- 5	Skæftning af økse	- 14	Netop Nu i Naturen
- 6	Økseserier	- 15	Boghjalden
- 7	Patruljeliv	- 16	Spånder til lejrbaalskapper

MÅL OG VÆGT

På weekend-ture eller sommerlejre kommer man tit ud for at skulle veje et eller andet, især i forbindelse med madlavning.

Da en vægt ikke hører til den faste patruljeudrustning, og jeres forældre mærkværdigvis ikke er særlig begejstrede ved tanken om at I medbringer familiens køkkenvægt på spejderture - ja så må I finde på noget andet.

I har nogle gode hjælpemidler ved hånden, nemlig jeres spejderkrus og patruljens grydesæt.

Det store krus rummer 300 ml (3 dl)
det lille rummer 155 ml (ca. 1,5 dl)

den store gryde rummer 8 liter
den mellemste rummer 5 liter
den lille gryde rummer 3 liter

Nu kan I løse problemerne, hvis målene er opgivet i liter eller deciliter.

Er målene opgivet i kilo eller gram, kan I bruge jeres krus igen. Men så er det nødvendigt at vide, hvad de forskellige madvarer vejer i forhold til det de fylder.

I skemaet er opført de madvarer, I oftest får brug for at veje/måle:

	vægt pr	lille	store
	dl	krus	krus
sukker	80 g	125 g	240 g
havregryn	35 -	55 -	105 -
mel	50 -	80 -	150 -
ris	85 -	130 -	255 -
kakao	60 -	95 -	180 -

På smør- og margarinepakker er der som regel afsat vægtinddelingsmærker.

Man kan også løse sit "vægtproblem" ved at lave en bismervægt.

En bismervægt består af en stang med et skydelod, et håndtag og en krog.

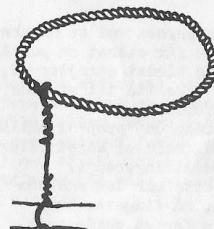
Find en nogenlunde lige pind på 80 - 100 cm og ca 2,5 cm tyk.

Den må gerne være ret frisk, så vil vægten kunne holde længere. Og den er også lettere at skære i.

Til krogen bruges et stykke ståltråd, ca 3 mm tykt. Ståltråden fastgøres til den ene ende af pinden - lav "hak" så ståltråden ikke forskubber sig.

Håndtaget laves af et stykke svær ståltråd og en kordelstrop, ca 10 cm i diameter, lavet af 8-10 mm sisal.

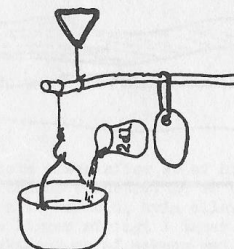
Skær "hak" rundt om pinden der hvor håndtaget skal fastgøres - 10 cm fra krogen. Håndtaget skal sidde helt fast - hvis det flytter sig passer vægtinddelingen ikke længere. Sno ståltråden omkring pinden og lav et øje i den ene ende af ståltråden rundt om kordelstroppen. Håndtaget kan også laves af ståltråd, men det er mindre behageligt at holde i.

Som lod kan bruges en sten med hul i, ligesom den på tegningen. Et blylod eller en sten i et knyttet net kan også bruges. Loddet skal forsynes med en løkke, så det kan skubbes frem og tilbage på vægtstangen. Og det skal veje omkring 200 gram, så vil I kunne veje ting på op til ca 1500 gram.

Nu skal der afsættes vægtinddelinger på den lange vægtstang. Hertil skal I bruge en køkkenvægt - et decilitermål kan også bruges - og en lille gryde med hank.

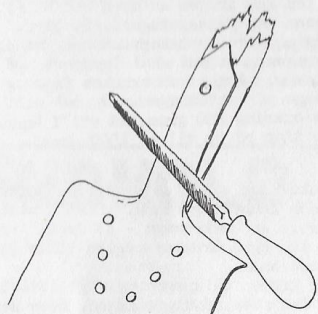
Hæng gryden på krogen og flyt loddet til det sted på vægtstangen, hvor der er ligevægt. Der skæres det første vægtmærke. Fyld nu 2 dl = 200 g vand i gryden, flyt atter loddet til der er ligevægt og afsæt næste vægtmærke. Fyld yderligere 2 dl vand i gryden, indstil loddet o.s.v. indtil der ikke er plads til flere 200 g-mærker.

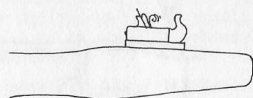
Selv om I har brugt den lille gryde til at indstille vægtmærker efter kan I godt bruge de større gryder som vægtskål. I skal blot huske at de vejer noget mere end den lille gryde. Vi har vejlet gryderne, der hører til det almindelige grydesæt, og de vejer hhv. 250 g, 375 g og 500 g.

SKÆFTNING af SPADE

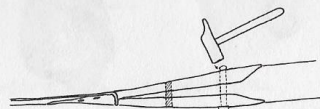
Det brudte skaft fjernes ved at hovederne files af nitterne, og disse bankes ud med et kraftigt spiger. Er dette umuligt kan også spadeskafte brændes væk - pas på bladets hærkning - og nitterne saves over med nedstryger.

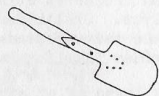
Det nye skaft tildannes med høvl. Sørg for, at det spidnes til helt symmetrisk, så det kommer til at sidde lige. Prøv hele tiden efter, om det nu høvles i den rette vinkel.

Når skaftet er færdigt, bankes det på plads, og fæstes med et søm i et af hullerne. Nu børes meget præcist et hul i skaftet gennem de to huller i spaden. Den første nitte (f.eks. et spiger) sættes i.

At nitte er svært, men prøv alligevel: Spigret skæres af 3-4 mm. udenfor spaden. Hold spaden fast på et metalunderlag (ambolt eller mukker) og brug mange, små slag til at 'brede' nittens ende. Skulle det mislykkes helt, kan der fås bolte i den rigtige størrelse hos isenkræmmeren.

Nu fjernes sømnet fra før - og operationen gentages på det andet hul-par. Spaden er klar til brug.

EN FINGER HAR MAN ALTID VED HÅNDEN

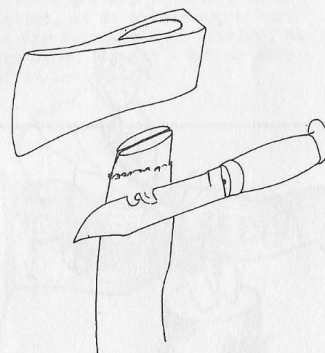

Hvis en person ved et ulykkestilfælde får skåret en pulsåre over, så blodet sprøjter ud, er der ikke tid til at lede efter forbindelse! Sæt straks en "prop" i hullet - d.v.s. hold på såret eller sæt tommelfingeren i. Hvis dette har den ønskede effekt, må fingeren ikke fjernes før på skadestuen.

4

SKÆFTNING AF ØKSE

Øksehovedet sættes i en skruestik, så det ødelagte skaft kan hamres ud ved hjælp af f.eks. en jernbolt og hammer. - Er dette umuligt, kan man bore i stumpen, indtil den lader sig fjerne. Skal man absolut reparere øksen, mens man er på tur, må skaftet brændes væk: Sæt øksehovedet i jorden med aggen nederst - så højst halvdelen af hovedet stikker op. Tænd så et bål omkring det.

Det nye skaft tildannes, så det passer præcist i hullet - stift, men ikke for stramt. Desuden skal hoved og skaft følge den samme akse. Nogle skafter er skåret skrå i håndfæstet. De må skæres plane. (Se tegningen).

Når hovedet sættes på, slår man på skaftets ende med en hammer eller trækølle, eller banker det mod en fast genstand som f.eks. en træstub. 2 - 3 mm. af skaftet stikker nu ud på den modsatte side af hovedet.

Som regel er skaftet fra fabrikken forsynet med et savskår til en kile. Da er det nødvendigt at sætte en kile af løvtræ i hele skårets længde. Den dyppes i lidt oliemaling, inden den bankes i. Lav den rigeligt stor, så den umuligt kan hamres helt i. Sav den nu over ca. 3 mm. ude. Man kan senere få brug for at slå den yderligere fast.

Der kan nu sættes en eller to skrå kiler i. Igen bruges en hård træsort eller evt. jernkiler.

I en snæver vending kan øksehovedet sikres, ved at øksen sættes i vand, så træet 'trunder' - d.v.s. udvider sig. Men har man først gjort det een gang, må det gøres, hver gang øksen skal i brug.

DETTE SKAFT VIL FLÆKKE

De bedste økseskafter er af hickory og af askens kernetræ. De er sikre under alle forhold, hvis ellers årerne ligger rigtigt i træet. Hvis skaftet er af askens ved (altså helt hvidt), er det ret skørt. Træet bliver sejt, hvis det lægges i vand. Men det er kun en nødløsning, for når skaftet tørrer igen, vil hovedet helt sikkert sidde løst.

Til sidst: Lakerede økseskafter er uhyggeligt glatte i vådt vejr. Slib lakken af!

5

ØKSERIER

At kunne hugge med økse kræver 2 ting: En velslebet og godt vedligeholdt økse samt en masse øvelse. Mange tror, at øksen kun er til for at hugge brænde, men en veltrimmet økse i en trænet hånd er simpelthen et fantastisk effektivt stykke værktøj til mange formål. De mindste spejdere har som regel svært ved at håndtere en økse rigtigt - det skyldes, at de endnu ikke har kræfter nok til helt at kunne styre den i længere tid ad gangen.

FØR DU GÅR IGANG:

Øksen skal være i orden. Hovedet sidder fast. Skaftet er uden flækker. Skarp skal den være, så du skal bruge mindst mulig styrke.

Sørg for, at emnet der skal kløves eller tilhugges, ligger stabilt på en huggeblok el.lign.

Der må ikke være uvedkommende ting i nærheden, som kan forstyrre øksens bane (nædhængende grene, snore etc.).

Sørg for, at ingen befinder sig i øksens bane - hverken foran eller bagved. Alle skal være udenfor øksens rækkevidde til alle sider.

Brug af handsker eller vanter betyder, at du ikke har tilstrækkelig kontrol over øksen.

NÅR DU ARBEJDER:

Pas på dine fingre, når du flækker småpinde. Tag ingen chancer.

Vær placeret, så risikoen for selv at komme til skade er minimal. Stå solidt med spredte ben.

Vær hele tiden opmærksom på, om der nærmer sig mennesker eller dyr.

Hvis du bliver træt i armen - så hold pause.

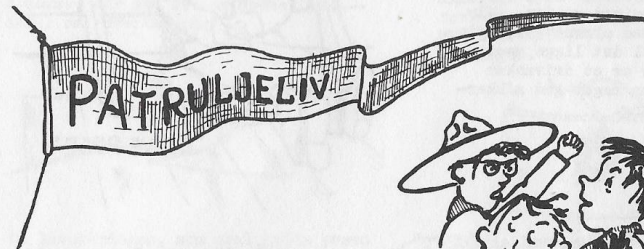
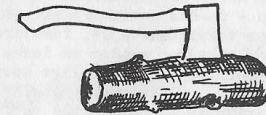

Brug kun den nødvendige kraft - det er øksen, der skal gøre arbejdet. Øksen kan smutte ved siden af eller ramme forkert, så den farer ganske ukontrolleret af sted. Så må man for de omkringståendes skyld holde fast - men det er næsten umuligt, hvis alle kræfter er lagt i hugget.

TRANSPORT

Når du går med øksen, skal den helst være i hylster. Skal du kun flytte dig nogle få meter, er det vigtigt, at du holder øggen bort fra dig selv. Hvis du snubler, så kast øksen fra dig - den er ikke rar at lande på.

De tider er vist forbi, da det var PL og kun PL, der havde noget at skulle have sagt, når en beslutning skulle tages. Nu taler man sig tilrette om tingene. Enhver i patruljen kan tale frit frem om, hvordan han eller hun synes, det skal være - og hvis et flertal af patruljens medlemmer synes noget andet end PL; ja, så er det naturligt, at patruljen forsøger sig med flertallets løsning.

På den måde får alle ansvar for, at patruljen kan fungere, og I får sandsynligvis det allerbedste arbejdsklima.

Men PL har i kraft af sin alder og erfaring stadig det tungeste ansvar - dels for at patruljen kører godt - dels for at alle patruljens aktiviteter er forsvarlige på enhver måde.

OPBEVARING

Lås øksen i en træstub el.lign., når du går fra den. Husk at hele øggen skal være dækket. Økser, der står eller ligger med fri øg, er farlige for folks tær. Inden døre lægges øksen på gulvet med øggen ind mod væggen.

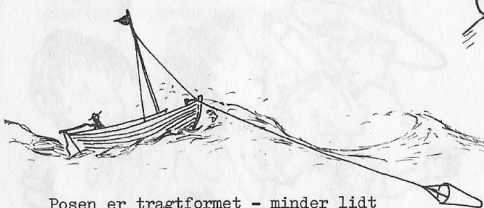
For når patruljen pludselig ikke fungerer mere, eller uheldet har været ude, fordi I har lavet et eller andet dumristigt, er det inget undskyldning, at 'I har stemt om det'.

En ansvarsbevidst leder har pligt til at standse en uheldig udvikling eller forhindre risikofyldte aktiviteter!

SØSPEJJD

Hvad laver søspejdere om vinteren? Tjæe - de har navigationskurser, laver tovværksarbejde, forbedrer eller udbedrer skader på deres både - eller laver "almindeligt spejderarbejde". Eller måske mangler de en drivpose til deres båd og syr sig en.

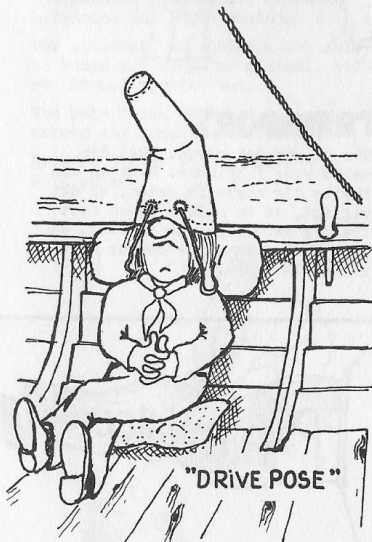
Til landspejdere kan det fortælles, at en drivpose er et mindre drivanker som bruges til i stormvejr at holde skibets stavn op imod vinden. Når et skib ligger med stævnen op i vinden og søerne vil det ligge mest stabilt. Derfor er et drivanker eller drivpose en meget god sikkerhedsforanstaltning.

Posen er tragtformet - minder lidt om en vindpose. For at vandets tryk ikke skal rive posen i stykker er den åben i den spidse ende, således at vandet kan presses igennem når trykket bliver for stort.

I den brede åbning holdes posen udspilet af en stærk ring af jern eller træ.

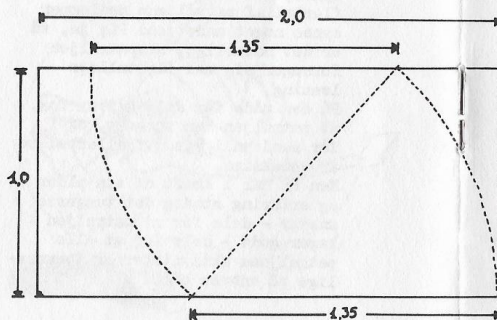
Igennem 4 syede eller slåede huller trækkes tovvænder - som to krydsede hanke. De samles i et øje, hvorfra en line går ombord og fastgøres til mast, pullert eller lignende i forskibet.

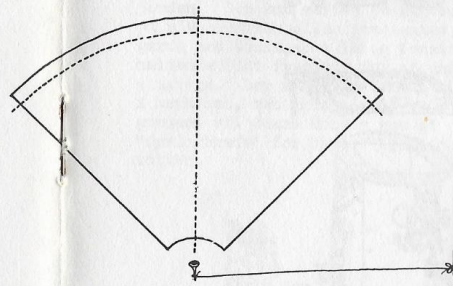
"DRIVE POSE"

SÅD'N GØR MAN:

Køb 2 m svær, uimprægneret bomulds-sejldug. Det fås i 1 m brede baner og koster godt 30 kr. pr. meter. Stykket klippes op efter de stiplede linier.

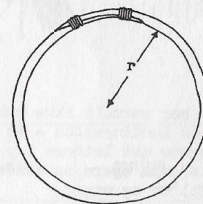
LAV EN DRIVPOSE

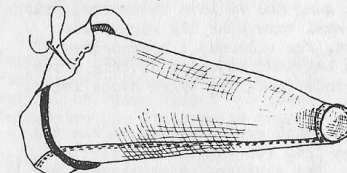
Sy nu de to stykker sammen, så de danner et kræmmerhus med hul i bunden. Brug den metode til sammensyning, der er vist her: Kanterne kastes først solidt sammen, hvorefter der sys 2 sømme, når stoffet er foldet med ca. 1 cm overlappning.

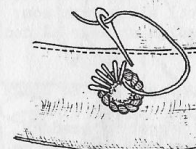
Nu laves ringen, som skal holde posen udspilet. Til denne model skal bruges en godt og vel 2 m lang og 2 cm tyk gren af gran, pil eller hassel. Der kan også bruges ståltråd, som så blot skal lægges nogle gange dobbelt. Ringens diameter skal være ca. 60 cm, men det er sikrest, at I prøver jer frem, så den kommer til at passe nøjagtigt til den pose, I har lavet.

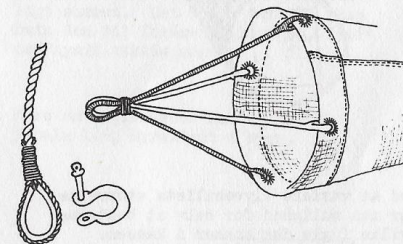
Ring og pose samles, så posen krænges ud over ringen og sys til. Sømmen vil under alle omstændigheder blive rynket, så fast hele omkredsen med knappenåle, inden syningen påbegyndes. Både her og i posens snævre ende må man gerne lave en dobbeltsøm for holdbarhedens skyld.

De 4 huller laves "indenfor" sømmen så tæt ved ringen som muligt. De omkranses af 2-slåede kordelstroppe med diameter 4 cm gjort af noget 6 mm tovværk. Sy dernæst stroppene fast med svær sejlgarn, som angivet på tegningen.

Hankene laves af 8 mm tov, som splejses i posens huller. De to hanker krydser hinanden og takles sammen, så der dannes et øje. Dette øje kan sikres mod slid med en klædning.

Hvis I sætter en sjækkel i øjet, kan posen let fæstnes til et fast øje på tov og er altid nem at tage af efter brug.

FUGLE KASSER

Har I nogensinde prøvet at lave en fuglekasse? Det er egentlig ganske let. Og man kan have megen fornøjelse af den igennem lang tid.

Det er ikke spor for tidligt, at komme i gang med at lave redekasse, hvis den skal være klar til rugetidens start, for allerede i begyndelsen af året begynder mejserne at lede efter passende steder at bygge deres reder.

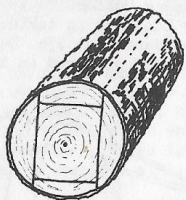
Kassen skal også hænge et stykke tid i det fri, før fuglene vil flytte ind. Det skyldes, at redekassen den første tid lugter af frisk træ, lim og "menneske".

Redekasser skal være bygget af træ, og af så tykt træ som muligt.

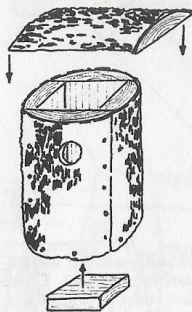
Tykt træ isolerer bedst mod kulde og varme. Brug aldrig kunststoffer som f.ex. plastik til at lave redekasse af. Den vil blive varm som et drivhus når solen skinner på den, og iskold om natten.

Vi viser her tegninger til to slags redekasser.

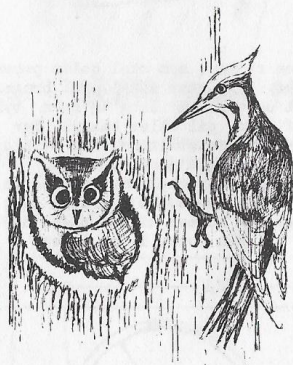
Den ene type er bygget af brædder, den anden er savet ud af et stykke af en hel træstamme.

Ved at variere flyvehullets størrelse har man mulighed for selv at bestemme hvilke fugle der kommer i kassen. Mejsler foretrækker et hul på ca. 3 cm, fluesnapper, rødhals og spurv skal bruge ca. 4 cm, og støren kan komme ind ad et hul på ca. 5 cm.

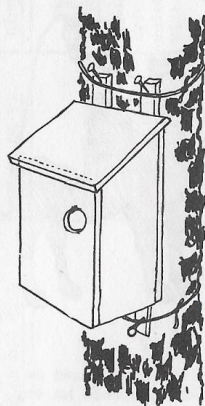

De almindeligste "redekassefugle" er mejser, spurve og støre, men også fugle som f.ex. ugler, spætter og tårnfalke vil gerne bo i kasser. Redekasser til disse fugle skal naturligvis være betydeligt større end redekasser til mejser m.v.

Redekasser bør normalt ikke være udstyret med landingspind - en sådan vil gøre det lettere for "rederøvere" som egern og skader at komme til æg og unger.

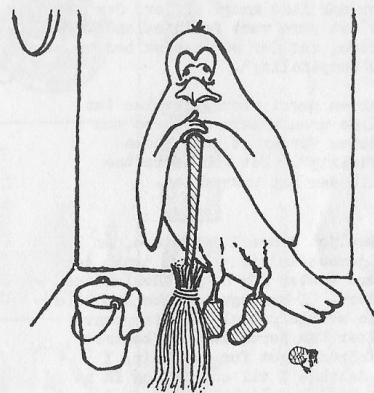
Kassen skal anbringes på et nogenlunde uforstyrret sted ca. 1½ m over jorden. Den kan sættes på husvægge, på plankeværker eller træstammer, gerne med åbningen i læ og forsiden hældende lidt fremover for at undgå slagregn. Der må gerne være buskads i nærheden, men ikke så tæt ved, at grenene vil kunne bruges som et "springbrødt" for katte, egern og rotter.

Skal kassen anbringes på et træ er det lettest at binde den fast. Søm 2 lister fast på bagsiden af redekassen og slå et søm halvt i i hver ende af listerne - som vist på tegningen. Herefter kan kassen bindes fast til træet. Det er bedst at bruge ståltråd eller ledning, da det ikke bliver "slapt" i løbet af sommeren. Husk at beskytte træets bark med et stykke sakkellærred eller lignende.

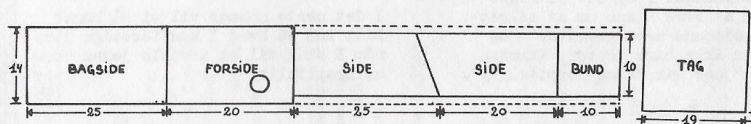
Fuglekassens tag skal være til at lukke op, så man kan komme til at gøre rent inde i den. Det skal ske om efteråret. Den gamle rede fjernes, den kan indeholde mængder af fuglelopper. Vær ikke nervøs - den slags lopper bider ikke på mennesker. Lidt træbeskyttelsesmiddel smurt - indvendig i kassen udrydder lopperne effektivt.

Eftersyn og rengøring af kassen skal foregå om efteråret, så den kan være parat til at kunne bruges som overnatningssted for vinterkolde fugle.

Samtidig med rengøringen skal I se efter at kassen stadig sidder ordentligt sammen. Det ville være en skam hvis den til foråret faldt ned, fyldt med nyudklækkede unger!

Mere om fuglekasser kan I læse i Impuls 1.6, Dyrelivet i byen,

UDENLANDSKE SPEJDERE PÅ BESØG

I forbindelse med kopsarrangementet "Spejd '80", der afvikles 15.-22. juli vil der uden tvivl komme en del udenlandske spejdere til Danmark for at deltage i disse lejre.

Før eller efter lejren skal disse udenlandske spejdere bo hos danske spejdere.

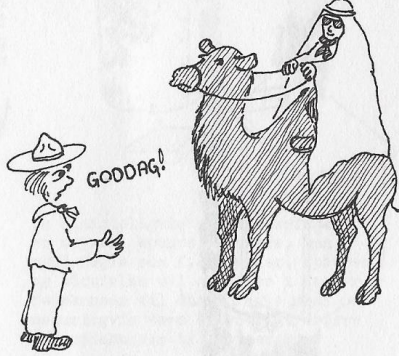
Der er nok ikke mange af jer, der har prøvet at være vært for udenlandske spejdere, det der på engelsk hedder "home hospitality".

Det er en meget stor oplevelse for såvel de udenlandske spejdere som for deres værter at have "home hospitality". Det kan bekræftes af alle der har prøvet det.

I patruljen kunne I diskutere, om I - og jeres familie - kunne tænke jer at være værter for nogen udenlandske spejdere. I kan også snakke om det med de øvrige patruljer i tropen. Herefter kan jeres TL tage kontakt med lejrudvalget for den lejr, I skal deltage i til sommer, og få at vide, hvilke muligheder der er for at få forbindelse med udenlandske spejdere, der skal deltage i lejren.

At ikke alle i patruljen har den ekstra plads det kræver, at "huse" en eller flere udenlandske spejdere, gør ikke noget. Den del af patruljen der ikke har gæster kan gøre en stor indsats ved at planlægge de forskellige arrangementer - der er jo altid så meget man gerne vil vise frem: seværdigheder af forskellig slags, landskaber, museer - og ikke mindst gruppens lokaler, og det er meget praktisk at være flere om at tilrettelægge sådanne arrangementer - og så er der ikke bare "Peter, Kirsten og Hanne" der har "home hospitality".

Når I fra jeres TL har fået navn og adresser på jeres gæster, skal I skrive til dem og fortælle om jer selv og jeres patrulje. I kan evt. også sende billeder af jer selv, jeres familier, patruljelokaler osv.

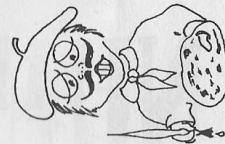
Fordelen ved at have kontakt med de udenlandske spejdere allerede nu er, at I - både gæsterne og I selv - kender lidt til hinanden, når I mødes første gang. Det er også rart for jeres gæster og deres forældre at vide lidt om, hvad det er de rejser ud til.

Det sker meget ofte, at en trop der har været vært for en udenlandsk trop efter et par år tager på sommerlejr i udlandet - som en slags gen-besøg. Og en sommerlejr i udlandet er en spejderoplevelse af de helt store.

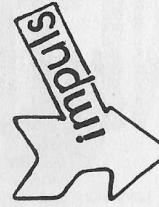
Men - det gælder altså først og fremmest om at få etableret kontakten til de udenlandske gæster tidligt - så skal det nok gå godt.

I det næste nummer vil vi så komme lidt ind på hvad I kan foretage jer, når I skal til at afvikle jeres "home hospitality".

STARTIMPULS Tandem nr 1, 2, 3, 4: Patruljeliv

LEJRSKOLE	NATUR	KONDI	KLAR DIG SELV	VERDEN OG VI	HÅNDVÆRK	DRAMA
0.1 LEJRLIV Tandem nr 2: patruljelejren Bål og Brænde Optanding Tandem nr 4: Materiel	1.1 ORIENTERING Tandem nr 1: Vinden viser vej nr 4: Stjernehimlen	2.1 VANDRER OG IDRET Tandem nr 3: Cykelcross Dragebygning 2.2 VANDAKTIVITETER Tandem nr 1: Færdsel på is	3.1 OPDAGER 3.2 GØR DET SELV Tandem nr 2 Patruljens økonomi nr 4: Juleturens middag 3.3 TRAFIK Tandem nr 1: Trafiksikre ruter 3.4 SIGNALERING Tandem nr 3: Primiradio JOTA	4.1 VERDEN RUNDT 4.2 BLAUDGIVER 4.3 LANDET RUNDT	5.1 TOVÆRK Tandem nr 4: Lysesstage Julebuk Måtte 5.2 TREVÆRK Tandem nr 2: Forny patruljens lokale nr 4: Snesko 5.3 METALVÆRK Tandem nr 3: Genbrugslampe nr 4: Transporttabel øvn	6.1 SKÆG OG SKETCH Tandem nr 2: Lejfbål 6.2 MUSIK OG SANG 6.3 KUNSTNER
0.2. LEJRETABLERING Tandem nr 1: Dakotabål Udestue nr 2 Lejrarbejder C.3 HIKE Tandem nr 1 Møllehike nr 2: Plantekost nr 3: Primmad 0.4 PIONER: 0.5	1.3 LIVET I SKOVEN Tandem nr 1, 2, 3, 4: Netop NU i Naturen 1.4 DYRELIVET I BYEN nr 1, 2, 3, 4: Netop NU i Naturen 1.5 LIVET VED STRANDEN					

TANDEM 79

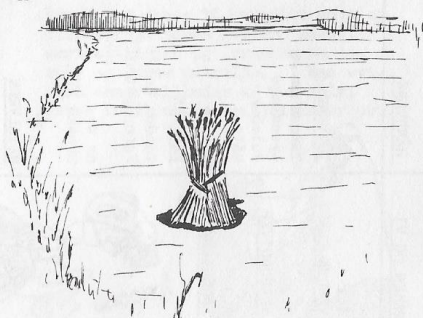

Dette er er fortegnelse over indholdet i Tandem 1979. I skemaet er artiklerne opdelt efter samme system som IMPULS-hefterne.

Stjernerne (★) angiver de IMPULS-hefter der endnu ikke er udkommet.

NETOP NU i NATUREN

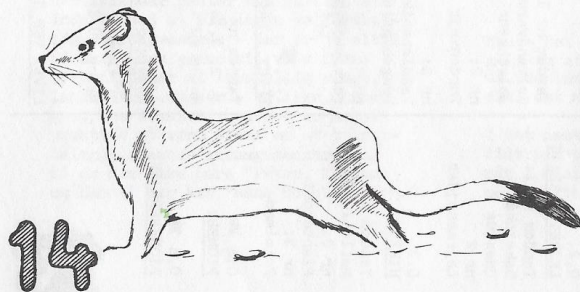
I isvintre har det i tidligere tider været skik at "vække for fiskene". Man stak et knippe halm eller tagrør ned i en våge i isen. Derved skulle fiskene få frisk ilt. Det har dog ved undersøgelser vist sig, at vandets iltindhold ikke stiger, når der "vækkes". I små havebassiner sker det, at fisk går til af iltmangel, men i naturlige indsøer er der normalt tilstrækkelig ilttilførsel fra åer og bække til at katastrofen undgås. Bliver frostperioden så lang og streng, at tilløbene fryser til, kan man opleve fiskedød i moser og mindre søer.

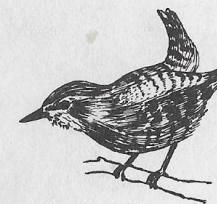
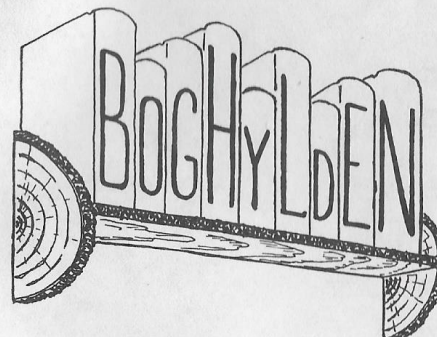
Skulle vi få en mild vinter i år, er der chance for, at vi får viben at se allerede sidst i januar. Viben har det med at indrette sin ankomstdato efter vejrforholdene. Men det kan jo ske, at den er for optimistisk - og frosten tager til. Så får den svært ved at skaffe sig føden på de stenhårde pløjemarken.

Den løse sne afslører, at her har en mus fundet sit endeligt. Man kan læse meget ud af sådanne spor: Hvilken slags rovfugl kan det være? Hvor kom musen fra? Hvad forestog den sig før overfaldet? Er den død på stedet? Er rovfuglen blevet forstyret? - Nogen gange kan man oven i købet se, at byttet har opdaget faren i tide og er sluppet væk.

Løkattens vinterdragt er hvid med sort halespids. Derved kan den selvfølgelig bevæge sig mere ubemærket, når den er på jagt i snelandskabet. Når foråret nærmer sig, bliver den broget og efterhånden helt brun. Dyret fælder nemlig - og det såvel når forårsdragten anlægges, som når den "rigtige" hermelinpels dannes om efteråret.

Idéen til drivposen har vi fået fra

Har I bygget redekasser, har I fået en enestående mulighed for at iagttage fugle året rundt. Har I lyst til at vide noget mere om hvad der har med fugle at gøre, er der mange muligheder for at læse sig til det.

Og I kan henvende jer til:

Dansk Ornithologisk Forening,
Fælledvej 9, 2200 Kbhvn. N

Jens Kusk Jensen:
Håndbog i praktisk sømandsskab

Politikens forlag:
Fugle i farver

Jeg ser på fugle

Torben Wolff:
Årets gang i naturen

Impuls 1.6:
Dyrelivet i byen

ANHELDSELSE AF STARTIMPULS

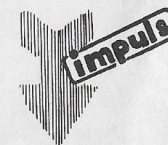
Vi har længe manglet en kort og letfattelig beskrivelse af, hvorfor spejderarbejde er, som det er. Nu kan vi finde besked i STARTIMPULS.

Den første del af bogen hedder "Sådan er vi" og beskriver lidt af den historiske baggrund for spejderiet, samtidig med at vi får en masse at vide om, hvordan en patrulje og en trop fungerer, og om PL's og TL's opgaver. Det er nemlig vigtigt, at en patruljeleder også ved lidt om det arbejde, TL gør, og de problemer en TL kan møde.

Sidste del beskæftiger sig med planlægning og giver nogle anvisninger på, hvordan det kan gøres. Tro nu ikke, at emneplanlægning er det eneste saliggørende. Det rummer mange gode principper og er til stor hjælp for de, der aldrig har planlagt noget før, men skemaerne skal være til inspiration for jer - ingen må føle sig bundet af dem.

De ledere, der har skrevet bogen, har været aktive spejdere i lang tid og har gennem årene gjort en mængde erfaringer - ingen forventer, at en PL efter blot een gennemlæsning vil have opnået den samme viden om spejderarbejde. Bogen bør med mellemrum læses igen. Derved vil den være med til hurtigere at skabe forståelse for, hvad det hele egentlig drejer sig om. Læs den evt. sammen med TL.

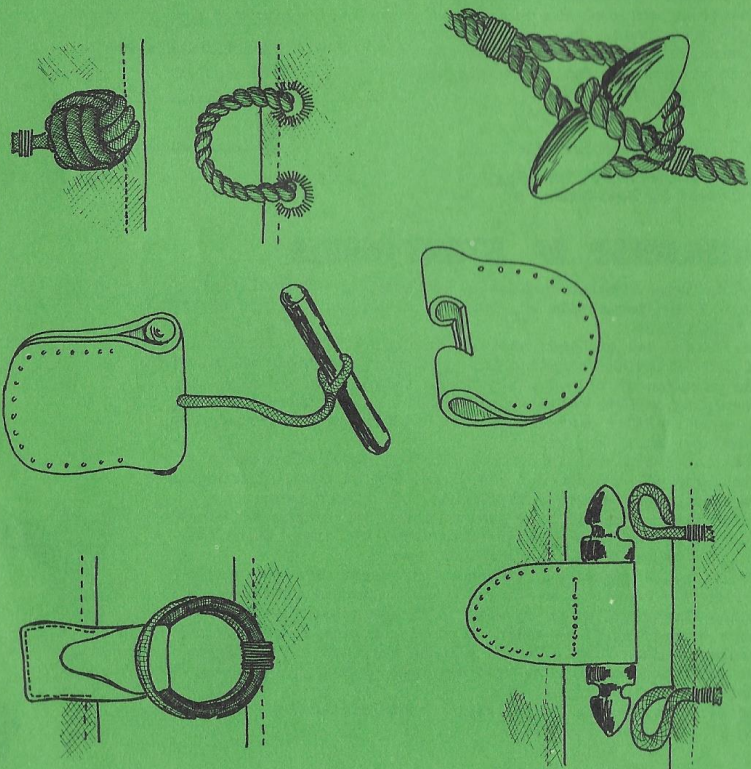
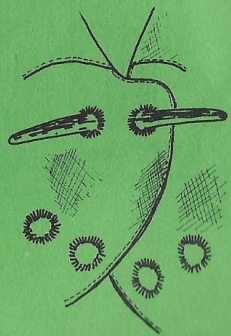
Og så er det jo kun hyggeligt, at overskrifterne på side 25 og 27 er forbyttet...

Yes Thank You
Call us 10 - Lurupvej
0570 Lurup - 407 40 61 50

SPÆNDER TIL LEJRBÅLS- KAPPER

Jerens nye lejrbaalskapper skal forsynes med gode og særprægede spænder. Kik på disse forslag - og find selv på nogle, der er endnu bedre

tandem

PATRULJELEDERBLAD FOR
DET DANSKE SPEJDERKORPS

NR. 1 1980